Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25976
Copyright: Admont, Benediktinerstift

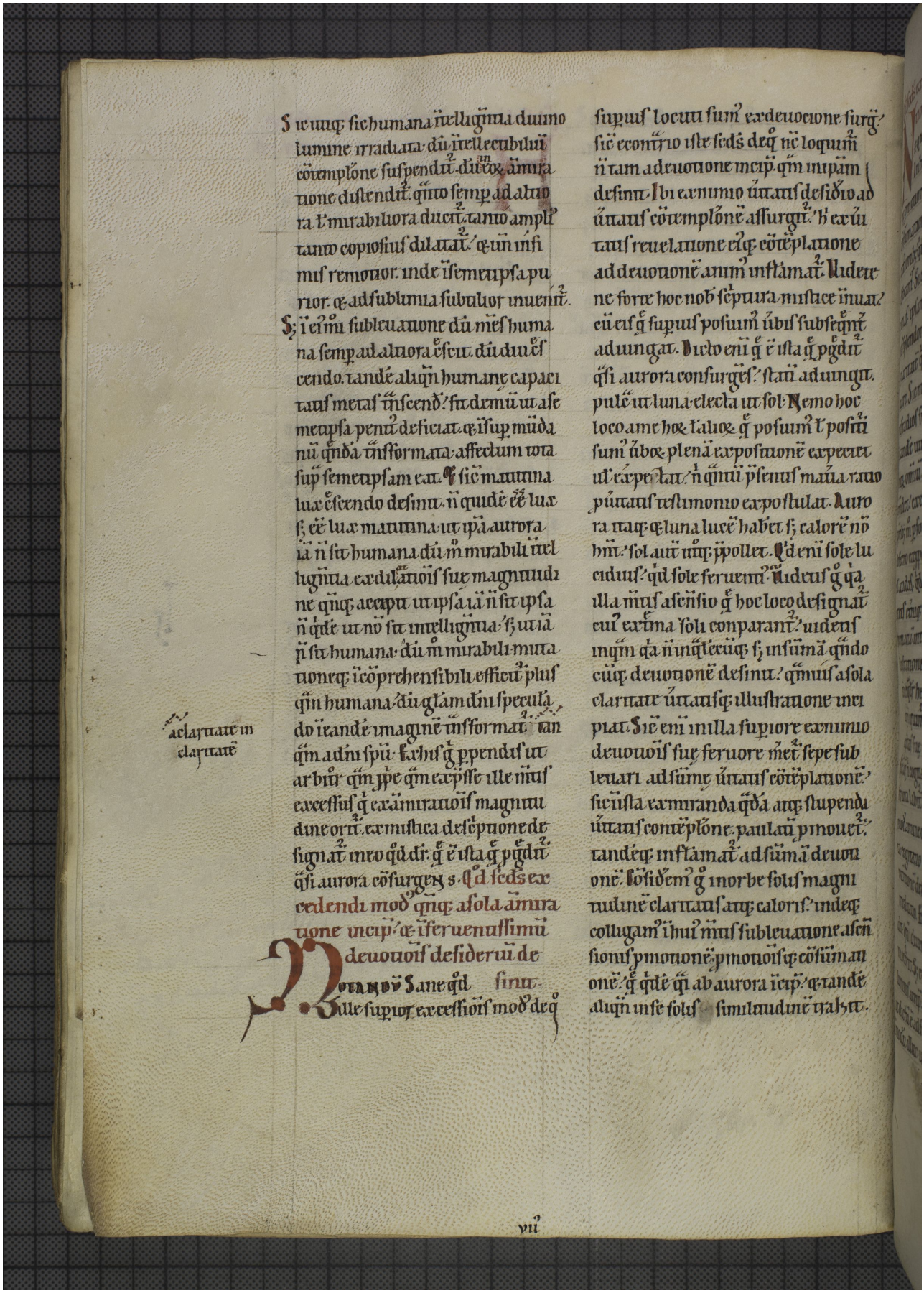

Sic unq; sic humana intelligentia divino
lumine irradiata dum intellectibilium
contemplone suspendit. dum eos admira
tione distendit. quanto semp ad altio
ra & mirabiliora ducit. tanto ampli
tanto copiosius dilatat. Et un insi
mis removeor. inde in semetipsa pu
rior. et ad sublimia subtilior invenit.
Si in eiusmodi sublevatione divina mens humana
semp ad altiora escendit. dum dum es
cendo. tandem aliqn humane capacitatis metas
inscendit. fit demum ut a se
metipsa penitus deficiat. et in sup mundana
nu quinda transformata affectum tota
sup semetipsam eat. Et sicut matutina
lux escendo desinit. in quidem esse lux
sed esse lux matutina ut ipsa aurora
ita in sua humana dum in mirabili intel
ligentia extasis suae magnitudi
ne quicq accepit ut ipsa ita in sua ipsa
in quid ut non sit intelligentia. sed ut ita
in sua humana. dum in mirabili muta
tione eq incomprehensibili efficit plus
quam humana. dum gliam dei speculando
in eandem imaginem transformat. tan
quam a dno spiritu. Exhis quid ppendis ut
arbitror. quam ipse quam exprsse ille mens
excessus quem ex admiratione magnitudi
ne orti. ex mistica desiderione de
signat in eo quod dicit. quem ista quem pgdit
quasi aurora consurgens. Quod sedes ex
cedendi modo quique a sola admira
tione incipit. et in ferventissimum
deuotionis desiderium de
Notandum Sane quod
Ille superior excessionis modo deq

a claritate in
claritate

sup ipsum locum suum ex deuotione surgit.
sic et contrario iste sedes deq nec loquitur
nisi tam a deuotione incipit. quam in ipsam
desinit. Ibi ex numero unitatis desiderio ad
unitatis contemplonem assurgit. hic ex ui
tatis revelatione eique contemplatione
ad deuotionem animum inflamat. Videre
ne forte hoc nobis scriptura mistice innuat.
cui eis quem sup ipsum posuimus ubi subsequitur
adiungat. Dicto enim quem ista quem pgdit
quasi aurora consurgens. statim adiungit.
pulchra ut luna electa ut sol. Nemo hoc
loco ame hoc aliud quem posuimus vel posui
sumus ubi plena expositione expectet
ut expectat. in quibus psentis matutinae
puritatis testimonio expostulat. Aurora itaq et luna lucem habet sed calorem non
habet. sol autem utrique ipsi pollet. Quid enim sole lu
cidius. quid sole ferventius. Videris quoque qua
illa mentis ascensio quem hoc loco designat
cui extrema soli conparant. videris
inquam qua in inquietudine sed insuma quando
cuique deuotionem desinit. quemque a sola
claritate veritatis illustratione inci
pit. Sicut enim in illa superiore excessio
deuotionis suae feruore metit sepe sub
leuari. ad summum veritatis contemplationem.
sic ista extranea quod atque stupendi
veritatis contemplone. paulatim pmouet.
tandem inflamat ad summam deuotionem. Consideremus quoque in orbe solis magni
tudinem claritatis atque caloris. indeque
colligamus ibi mentis sublevatione ascen
sionis pmotionem pmotionisque consummatio
nem. quem quidem qui ab aurora incipit. et tandem
aliqn in se solis simul tuditem trahit.